

Voor Magali, mijn strand, mijn land

GEEF WACHT!

Tom Marien & Yule Hermans

Van Halewyck

Elke dag gebeurt hetzelfde.
De zee komt en gaat. Ze rommelt en ruist.
Ze golft en bruist. Wind rolt af en aan.
Boven de zee en boven het land.
Hij ruikt naar zee en overkant.
Een overkant die ik niet zie vanuit mijn toren.

Ik heb hier tijd. Veel tijd. Misschien te veel,
want wachten is maar wachten.
Zelfs in een toren aan zee.
Elke dag doet de Koning zijn ronde.
'Geef wacht!' roept hij wanneer hij
halt houdt aan mijn toren.
Dan recht ik mijn rug, steek mijn kin vooruit
en presenteer mijn speer.
Ik zuig mijn borstkas vol
en proef de lucht.

Toen ik voor het eerst in deze toren stond, zei de Koning tegen me: 'Ik wil dat jij hier de wacht houdt. Aan dit land aan de zee. Aan mijn land. Geef wacht. Elke dag en elke nacht.'

Ik knikte en sloeg mijn hielen tegen elkaar. Ik rechtte mijn rug en zette een hoge borst op. 'Majesteit', zei ik. 'Voor u hou ik mijn ogen open. Ik hou twee ogen in het zeil. Voor u en uw land aan de zee.'

De Koning spreidde zijn armen. Zijn mantel wapperde in de wind. 'Alles heeft zijn plek, Wachter. Ik ben Koning van dit land. Jij bent mijn Wachter in de toren. Zolang jij hier staat, blijft alles zoals het is.' Hij wees met een gestrekte arm naar de zee. 'De overkant moet overkant blijven. Begrijp je?'

Ik sloeg mijn hielen tegen elkaar en knikte.

'En mocht er ooit, op een minder goede dag of nacht, iets van de andere kant opduiken, dan blaas je op deze hoorn.' Vanonder zijn mantel haalde de Koning een grote hoorn tevoorschijn. Hij was langer dan mijn arm, maar woog minder dan mijn helm. Ik wilde horen hoe hij klonk en zette hem aan mijn lippen. De hoorn schitterde in de zon. De Koning legde een hand op mijn arm en schudde zijn hoofd: 'Alleen blazen wanneer je iets verdachts ziet. Ik heb een hekel aan paniek.'